

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2019. gada 10. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas kodekss – Muitas deklarācija – Nepareizi norādīta Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcija – Paziņojums par uzrēķinu – Šī kodeksa 78. pants – Deklarācijas pārskatīšana – Darījuma vērtības grozīšana – Mīnētā kodeksa 221. pants – Muitas parāda atgūšanas tiesību noilguma termiņš – Pārtraukšana

Lietā C-249/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) iesniedza ar lēmumu, kurš pieņemts 2018. gada 6. aprīlī un kurš Tiesā reģistrēts 2018. gada 11. aprīlī, tiesvedībā

Staatssecretaris van Financiën

pret

CEVA Freight Holland BV,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs F. Biltšens [*F. Biltgen*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] (referente),

ģenerālvokāte: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 14. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *CEVA Freight Holland BV* vārdā – *B. J. B. Boersma, advocaat,*
- Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *J. M. Hoogveld,* pārstāvji,
- Spānijas valdības vārdā – *S. Jiménez García,* pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *W. Roels,* kā arī *F. Clotuche-Duvieusart* un *M. Kocjan,* pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2019. gada 26. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (2000. gada 16. novembris) (OV 2000, L 311, 17. lpp.) (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 78. un 221. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Staatssecretaris van Financiën* (valsts sekretārs finanšu lietās; Nīderlande, turpmāk tekstā – “valsts sekretārs”) un *CEVA Freight Holland BV* (turpmāk tekstā – “*CEVA Freight*”) par dažu šai sabiedrībai adresētu maksājuma rīkojumu likumību.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regula Nr. 2913/92 tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 450/2008 (2008. gada 23. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (OV 2008, L 145, 1. lpp.). Taču atbilstoši pēdējās minētās regulas 188. pantam attiecībā uz turpinājumā izklāstītajām normām tā pamatlietā nav piemērojama. Proti, šai lietai joprojām ir piemērojamas Muitas kodeksa normas.
- 4 Muitas kodeksa 29. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Ievestu preču muitas vērtība līdzinās darījuma vērtībai, tas ir, cenai, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precēm, pārdodot tās izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju, [..].”
- 5 Šī kodeksa 65. pantā bija noteikts:

“Pēc deklarētāja lūguma viņam tiek atļauts deklarācijā pēc tās pieņemšanas muitā grozīt vienu vai vairākus datus. Deklarāciju nedrīkst izlabot tā, ka tā attiektos uz precēm, kas nav tajā sākotnēji iekļautas.

Tomēr grozījumi nav pieļaujami, ja atļauja tiek prasīta pēc tam, kad muitas dienesti:

 - a) ir [paziņojuši] deklarētājam par nodomu pārbaudīt preces vai
 - b) ir [konstatējuši], ka attiecīgie dati nav patiesi, vai
 - c) ir [atlaiduši] preces.”
- 6 Minētā kodeksa 76. panta 1. punktā ir noteikts:

“Lai iespējami vienkāršotu formalitāšu un procedūru aizpildi un nodrošinātu darbību pareizu norisi, muitas dienesti, ievērojot kārtību, kas noteikta saskaņā ar Komitejas procedūru, dod atļauju:

[..]

 - c) preces nodot attiecīgajā muitas procedūrā, tās ņemot uzskaitē; šādā gadījumā muitas dienesti var nelikt deklarētājam uzrādīt preces muitai.

[..]”

7 Tā paša kodeksa 78. pantā bija noteikts:

“1. Pēc preču atlaišanas muitas dienesti var pēc sava ieskata vai pēc deklarētāja lūguma izdarīt deklarācijā labojumus.

[..]

3. Ja deklarācijas pārskatīšanas rezultātā vai pēc muitas pārbaudē atklājas, ka attiecīgās muitas procedūras noteikumi ir piemēroti, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, muitas dienesti saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem veic pasākumus, kas nepieciešami, lai stāvokli izlabotu, ņemot vērā tiem pieejamo jauno informāciju.”

8 Muitas kodeksa 201. panta 2. punkts bija formulēts šādi:

“Muitas parāds rodas attiecīgās muitas deklarācijas pieņemšanas brīdī.”

9 Šā kodeksa 221. panta 1.–3. punktā bija paredzēts:

“1. Muitas nodokļa summu, tiklīdz tā ieģrāmatota, dara zināmu parādniekam saskaņā ar attiecīgajām procedūrām.

2. Ja maksājamā muitas nodokļa summa ir ieģrāmatota muitas deklarācijā zināšanai, muitas dienesti var noteikt, ka summa nav jādara zināma saskaņā ar 1. punktu, ja vien norādītā nodokļa summa neatbilst šo dienestu noteiktajai summai.

Neskarot 218. panta 1. punkta otrās daļas piemērošanu, ja izmanto iepriekšējā daļā minēto iespēju, preču atlaišana, ko veic muitas dienesti, ir līdzvērtīga ieģrāmatotās muitas nodokļa summas paziņošanai parādniekam.

3. Paziņojumu debitoram nesniedz pēc tam, kad beidzies trīs gadu laika posms pēc dienas, kurā radies muitas parāds. Šo termiņu var pārtraukt uz pārsūdzības procesa laiku, sākot no brīža, kad ir iesniegta pārsūdzība 243. panta nozīmē.”

10 Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1762/95 (1995. gada 19. jūlijs) (OV 1995, L 171, 8. lpp.) (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula”), 147. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Piemērojot [Muitas kodeksa] 29. pantu, faktu, ka preces, kuras ir pārdošanas darījuma priekšmets, deklarē laišanaī brīvā apgrozībā, uzskata par adekvātu liecību, ka preces pārdotas izvešanai uz Kopienas muitas teritoriju. Ja pirms vērtēšanas ir notikušas vairākas secīgas pārdošanas, tad par minēto pierādījumu pieņem tikai pēdējo pārdošanu, pēc kuras preces nonāk Kopienas muitas teritorijā, vai to pārdošanu, kas notiek Kopienas muitas teritorijā pirms preču laišanas brīvā apgrozībā.

Ja deklarē cenu, par kādu preces pārdotas tajā pārdošanas reizē, kura notikusi pirms pēdējās pārdošanas un uz kuru pamatojoties preces nonākušas Kopienas muitas teritorijā, tad muitas dienestam pieņemamā veidā ir jāapliecina, ka tāda preču pārdošana notikusi nolūkā preces izvest uz attiecīgo muitas teritoriju.

Piemēro 178.–181.a panta noteikumus.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 11 *CEVA Freight* kā muitas aģentūra pēc importētāju pieprasījuma iesniedz deklarācijas par preču laišanu brīvā apgrozībā vienkāršotā kārtībā, piemērojot Muitas kodeksa 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu.
- 12 Laikposmā no 2010. gada 1. marta līdz 31. oktobrim ieskaitot *CEVA Freight* veica šādas deklarācijas laišanai brīvā apgrozībā par dažādiem mediju atskaņotāju modeļiem. Šim nolūkam tā šos atskaņotājus klasificēja kombinētās nomenklatūras tarifu pozīcijās 8471 70 50 un 8517 62 00, kurām atbilda muitas nodokļa likme 0 % apmērā. Tādējādi muitas iestādes atlaida šos atskaņotājus, neuzliekot ievadmuitas nodokļus.
- 13 2011. gadā pēc šo deklarāciju pārbaudes muitas inspektors uzskatīja, ka šie mediju atskaņotāji bija jāklasificē kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 8521 90 00, kurai atbilda muitas nodoklis 13,9 % apmērā.
- 14 Ar 2013. gada 22. februāra vēstuli šis inspektors paziņoja *CEVA Freight* par nodomu piedzīt nesamaksātos muitas nodokļus. Lai veiktu šo piedziņu, viņš noteica mediju atskaņotāju muitas vērtību, par pamatu ņemot *CEVA Freight* agrāk norādīto cenu, proti, to, par kuru importētāji atskaņotājus pārdeva.
- 15 2013. gada 27. februārī, atbildot muitas inspektoram, *CEVA Freight*, pamatodamās uz Muitas kodeksa 78. pantu, lūdza veikt muitas vērtības pārskatīšanu, prasot, lai tā tiktu aprēķināta, par pamatu ņemot zemāko cenu, par kuru mediju atskaņotāju Āzijā reģistrētais ražotājs bija tos pārdevis importētājiem, jo arī šo cenu var izmantot, aprēķinot muitas vērtību.
- 16 Inspektors 2013. gada 28. februārī izdeva vienotu paziņojumu par nodokli, tajā ietverot maksājuma paziņojumus attiecībā uz visām minētajām importa deklarācijām. *CEVA Freight* šo paziņojumu saņēma 2013. gada 4. martā.
- 17 Pēc tam *CEVA Freight* vērsās ar sūdzību pret šiem maksājuma paziņojumiem, tajā atkārtojot savu lūgumu pārskatīt deklarāciju.
- 18 Tā kā muitas inspektors šo lūgumu būtībā noraidīja, *CEVA Freight* cēla prasību *Gerechthof Amsterdam* (Amsterdamas apelācijas tiesa, Nīderlande), kura ar 2016. gada 10. februāra spriedumu inspektoram uzdeva atkārtoti lemt par pārskatīšanas lūgumu. Valsts sekretārs par šo spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa).
- 19 Iesniedzējtiesa precīzē, ka nav apstrīdēts, ka datumā, kad *CEVA Freight* veica deklarēšanu, tai nebija šaubu par Īstenošanas regulas 147. panta 1. punkta, lasot kopā ar Muitas kodeksa 29. pantu, pareizu interpretāciju vai piemērojamību. Tā norāda, ka šī sabiedrība uzskatīja, ka, tā kā mediju atskaņotājus varēja ievest bez ievadmuitas maksājumiem, norādītajai cenai nebija nozīmes. Šī tiesa norāda, ka valsts sekretārs tajā apgalvo, ka, lai veiktu deklarācijas pārskatīšanu atbilstoši Muitas kodeksa 78. pantam, nav nozīmes tam, vai deklarācijas iesniedzējs ir vai nav pieļāvis kļūdu. Tikai tad, ja deklarācijā ietvertā informācija ir “nepatiesa” vai “nepilnīga”, to varot pārskatīt.
- 20 Šī tiesa norāda, ka, protams, var uzskatīt, ka gadījumā, ja deklarācijā ietvertā informācija nav nepatiesa, deklarācijas iesniedzējam ir saistoša viņa paša tur norādītā informācija un viņam ir jāņem vērā, ka šo informāciju var neierobežoti izmantot muitas iestādes, tostarp, pārbaudot muitas parāda apmēru. Katrā ziņā nedz Muitas kodeksa materiālajām tiesību normām, nedz Īstenošanas regulas normām par muitas vērtību, nedz šo normu mērķim nav pretrunā, ja pēc muitas deklarācijas pieņemšanas tās iesniedzējs sniedz vēl citu papildu informāciju, lai noteiktu attiecīgo preču muitas vērtību. Pēdējā minētajā variantā iesniedzējtiesa paskaidro, ka tāda strīda gadījumā, kādu tā pašlaik izskata, nodokļu administrācijai būtu jāsamazina preču muitas vērtība neatkarīgi no deklarācijas iesniedzēja kļūdas.

- 21 Turklāt *CEVA Freight*, kas iesniedza pretapelācijas sūdzību, tostarp norāda, ka *Gerechthof Amsterdam* (Amsterdamas apelācijas tiesa) ir pārkāpusi Muitas kodeksa 221. panta 3. punktu, uzskatīdama, ka paziņojums par nodokli nebija izdots novēloti, jo šajā normā paredzētā noilguma termiņa aprēķināšanai esot jāņem vērā paziņojuma par nodokli nosūtīšanas datums, kā tas paredzēts arī pamatlietā piemērojamajās valsts tiesību normās, nevis datums, kad parādnieks šo paziņojumu ir saņēmis. Tādēļ rodas jautājums, vai šī kodeksa 221. panta 3. punktā izvirzītais nosacījums, ka parādnieks ir jāinformē trīs gadu laikā, skaitot no muitas parāda rašanās, ir izpildīts gadījumā, ja parādnieks šo paziņojumu pirms minētā termiņa beigām nav saņēmis.
- 22 Iesniedzējtiesa šajā ziņā atgādina, ka minētā kodeksa 221. panta 1. punktā norādītā paziņošanas procedūra ir jānosaka katras dalībvalsts tiesību aktos. Tā vaicā, vai tādēļ dalībvalstīm ir jānosaka datums, kurā paziņojums parādniekam ir uzskatāms par izdarītu, vai tomēr kārtība, kādā nosakāms šis datums, ir meklējama Savienības tiesībās. Šādā gadījumā iesniedzējtiesa vēlas arī noskaidrot, vai šim nolūkam būtu jāņem vērā šī paziņojuma nosūtīšanas vai saņemšanas datums.
- 23 Ņemot vērā šos apsvērumus, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [Muitas kodeksa] 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs, veicot ieogrāmatošanu, vēlāk, atsaucoties uz [Īstenošanas regulas] 147. panta 1. punkta otro daļu, var izvēlēties citu, zemāku importēto preču darījuma cenu, lai samazinātu muitas parādu?
- 2) a) Vai attiecībā uz [Muitas kodeksa] 221. panta 3. punkta piemērošanu tā brīža noteikšana, kad ir notikusi paziņošana parādniekam, ir Savienības tiesību jautājums?
b) Ja uz otrā jautājuma a) daļu tiek atbildēts apstiprinoši, vai [Muitas kodeksa] 221. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas nodokļa parādniekam tajā minētais paziņojums ir jāsaņem trīs gadu laikā pēc muitas parāda rašanās brīža, vai arī pietiek ar to, ka paziņojums muitas nodokļa parādniekam šajā termiņā ir ticis nosūtīts?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 24 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Muitas kodeksa 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad deklarētājam ir iespēja izvēlēties, kādu cenu norādīt precēm, ko pārdod eksportam uz Savienības teritoriju, kuru var izmantot par pamatu muitas vērtības noteikšanai, viņš, pamatojoties uz minēto 78. pantu, var prasīt pārskatīt savu muitas deklarāciju, lai sākotnēji norādīto cenu aizstātu ar zemāku darījuma cenu nolūkā samazināt muitas parāda apmēru.
- 25 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka no Muitas kodeksa 29. panta, kā arī Īstenošanas regulas 147. panta izriet, ka gadījumā, kad ir notikušas vairākas preču pārdošanas, lai šīs preces ievestu Savienības muitas teritorijā, importētājs no cenām, par kādām tika panākta vienošanās katrā no šiem pārdošanas darījumiem, var izvēlēties cenu, pamatojoties uz kuru noteikt attiecīgo preču muitas vērtību, ar nosacījumu, ka viņš attiecībā uz izvēlēto cenu muitas iestādēm var iesniegt visus vajadzīgos datus un dokumentus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 28. februāris, *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 27.–31. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 26 Turklāt saskaņā ar šī kodeksa 65. pantu pēc deklarētāja lūguma viņam tiek atļauts deklarācijā pēc tās pieņemšanas muiā grozīt vienu vai vairākus datus. No tā izriet, ka deklarētājs tostarp var labot arī cenu, kuru tas bija izvēlējis par pamatu attiecīgo preču muitas vērtības aprēķināšanai.

- 27 Protams, kā atgādina Komisija, attiecībā uz Padomes Direktīvas 79/695/EEK (1979. gada 24. jūlijs) par preču laišanas brīvā aprītē procedūru tuvināšanu (OV 1979, L 205, 19. lpp.) 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kas būtībā pilnīgi atbilst Muitas kodeksa 65. panta otrās daļas c) punktam, Tiesa ir precizējusi, ka tad, ja importētājs ir norādījis kādu no cenām, ko var izmantot par pamatu muitas vērtības noteikšanai, tas nedrīkst šo deklarāciju grozīt pēc tam, kad preces ir atlaistas laišanai brīvā apgrozībā (spriedums, 1990. gada 6. jūnijs, *Unifert*, C-11/89, EU:C:1990:237, 21. punkts).
- 28 Tātad, lai gan pirms Muitas kodeksa piemērojamības sākuma 1994. gada 1. janvārī deklarētājam bija aizliegts labot deklarāciju pēc preču atlaišanas, ar šī kodeksa 78. pantu pavisam konkrēti, sākot ar šo datumu, tika radīta iespēja muitas dienestiem pārskatīt muitas deklarāciju pēc deklarētāja lūguma, kas iesniegts pēc preču atlaišanas (spriedums, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 61. un 62. punkts).
- 29 Tādējādi Muitas kodeksa 65. un 78. pantā tagad ir paredzētas divas atšķirīgas procedūras, kas attiecīgi pirms un pēc preču atlaišanas ir piemērojamas labojumiem, kurus iespējams izdarīt attiecībā uz informāciju, kas tiek ņemta vērā muitas vērtības un tādējādi ievadmuitas nodokļa noteikšanai (spriedums, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 64. punkts).
- 30 Pirmkārt, minētais 65. pants sniedz tiesības deklarētājam pašam vienpusēji grozīt savu muitas deklarāciju, kamēr preces vēl nav atlaistas. Šīs tiesības ir izskaidrojamas ar to, ka līdz preču atlaišanai muitas dienesti labojumu pareizību vajadzības gadījumā var pārbaudīt bez problēmām, fiziski pārbaudot preces. Turklāt labojumus vajadzības gadījumā var veikt, kamēr muitas dienesti vēl nav noteikuši ievadmuitas nodokļa apmēru (spriedums, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 65. punkts).
- 31 Otrkārt, ar Muitas kodeksa 78. pantu ir ieviesta ierobežojošāka procedūra. Šis pants tiek piemērots pēc preču atlaišanas brīdī, kad šo preču uzrādīšana var būt neiespējama un ievadmuitas nodoklis ir jau aprēķināts. Tādējādi tas paredz muitas dienestiem veikt deklarētāja lūgto pārskatīšanu un to atstāj šo iestāžu vērtējumam gan attiecībā uz tās principu, gan rezultātu (spriedums, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 66. punkts).
- 32 Šī kodeksa 78. panta 3. punktā nav nošķirtas kļūdas vai izlaista informācija, ko būtu iespējams labot, un situācijas, kad šādi labojumi nav iespējami. Šajā normā izmantotā frāze “nepatiesa vai nepilnīga informācija” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas gan uz tehniskām kļūdām vai izlaidumiem, gan uz piemērojamo tiesību interpretācijas kļūdām (spriedums, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 63. punkts).
- 33 Tādēļ ir jāpārbauda, vai *CEVA Freight* deklarācijās ir nepatiesa vai nepilnīga informācija par preču cenu, kura jāizmanto to muitas vērtības noteikšanai.
- 34 No Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka *CEVA Freight* deklarētā cena atbilda to sabiedrību norādītajai cenai, kuru vārdā *CEVA Freight* šīs deklarācijas iesniedza, ka šī cena tādējādi bija faktiski pareiza un ka ar savu lūgumu *CEVA Freight* nebija nekāda nolūka to grozīt.
- 35 Tādēļ no minētā arī izriet, ka *CEVA Freight*, deklarācijās norādot, ka attiecīgās preces ir klasificējamās nepareizā tarifa apakšpozīcijā, ir pieļāvusi kļūdu piemērojamo tiesību interpretācijā.
- 36 Šāda kļūda acīmredzami ietekmēja norādāmo šo preču darījuma vērtības izvēli, proti, cenu, kas faktiski tikusi samaksāta vai kas tiks samaksāta par precēm, kad tās tiks pārdotas eksportam Savienībā, kuru var izmantot par pamatu to muitas vērtības noteikšanai atbilstoši Muitas kodeksa 29. pantam un Īstenošanas regulas 147. pantam.

- 37 Proti, datumā, kad tika iesniegtas deklarācijas, *CEVA Freight* bija maldīgi uzskatījusi, ka attiecīgās preces ir jāklasificē tarifu apakšpozīcijā, kurai paredzēta muitas nodokļa likme 0 % apmērā, un ka tādēļ šo preču darījuma vērtībai muitas parāda kontekstā nav nozīmes. Tādēļ, balstīdamās uz šo kļūdaino Muitas kodeksa interpretāciju un it īpaši attiecīgās tarifu apakšpozīcijas definīciju, *CEVA Freight* norādīja cenu, kas izmantojama muitas vērtības noteikšanai. No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem ir skaidrs, ka gadījumā, ja *CEVA Freight* attiecīgo deklarāciju iesniegšanas datumā būtu pareizi interpretējusi piemērojamo apakšpozīciju, kurai atbilda muitas nodoklis 13,9 % apmērā, tā būtu deklarējusi zemāku darījuma vērtību, lai samazinātu muitas parāda summu.
- 38 Taču, tā kā šādas deklarētāja pieļautas piemērojamo tiesību interpretācijas kļūdas dēļ precēm, kuras tika secīgi pārdotas, to muitas vērtības noteikšanas nolūkiem tika norādīta augstākā šo pārdošanas darījumu vērtība, šī kļūda nav uzskatāma par izvēli, kas pēc definīcijas ir brīvprātīga (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 20. oktobris, *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, 69. punkts).
- 39 Līdz ar to, ņemot vērā šī sprieduma 32. punktā minēto judikatūru, tāda deklarētāja kā pamatlietā muitas deklarācijā norādītā darījuma vērtība ir nepatiesa informācija Muitas kodeksa 78. panta izpratnē, kas rada tiesības muitas iestādēm izmantot iespēju šo deklarāciju pārskatīt.
- 40 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja deklarētājam ir iespēja izvēlēties preču, kas pārdotas eksportam uz Eiropas Savienības teritoriju, cenu, ko var izmantot par pamatu to muitas vērtības noteikšanai, un no pēcmuitošanas pārbaudes izriet, ka viņa muitas deklarācijā ir kļūda attiecīgo preču muitas klasifikācijā, kā rezultātā tiek piemērots lielāks muitas nodoklis, tas, pamatojoties uz 78. pantu, var pieprasīt šīs deklarācijas pārskatīšanu, lai varētu aizstāt sākotnēji norādīto cenu ar zemāku darījuma cenu nolūkā panākt sava muitas parāda summas samazināšanu.

Par otro jautājumu

- 41 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Muitas kodeksa 221. panta 1. un 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka atbilstoši tiem ir iespējams noteikt datumu, kurā ir uzskatāms, ka ir notikusi paziņošana muitas parādniekam, lai tiktu pārtraukts muitas parādam piemērojamais trīs gadu noilguma termiņš un, ja tas tā ir, vai ir izmantojams datums, kurā muitas iestādes paziņojuma nosūtījušas, vai datums, kurā parādnieks šo paziņojumu ir saņēmis.
- 42 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jānorāda, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 221. panta 1. punktu muitas nodokļa summa parādniekam saskaņā ar attiecīgām procedūrām ir jāpaziņo, kolīdz tā tikusi iegrāmatota.
- 43 Savienības likumdevējs 221. panta 3. punktā ir vēlējies saskaņot termiņu, kādā muitas iestādēm ir jāveic šī paziņošana, kā arī šī termiņa sākumu. Tomēr tas nav precizējis nedz šīs paziņošanas procedūru, nedz datumu, kad tā būtu jāveic, lai tiktu pārtraukts minētais termiņš. Kā Tiesa jau ir norādījusi, tas ir izskaidrojams ar apstākli, ka Muitas kodeksa 221. panta 3. punktā ietvertais noteikums ir piemērojams tikai paziņojumam parādniekam par muitas nodokļa apmēru un tā veikšana uz šā pamata ir valsts iestāžu ziņā, kuru kompetencē ietilpst šādu paziņojumu izdot (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 13. marts, *Nīderlande/Komisija*, C-156/00, EU:C:2003:149, 63. un 64. punkts, kā arī 2018. gada 15. marts, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, 81. punkts).
- 44 Tādējādi, tā kā Savienības muitas tiesiskajā regulējumā nav normu par jēdziena “atbilstošas procedūras” saturu, vai normas, ar kurām kompetence šīs procedūras izstrādāt tiktu piešķirta kādam citam kā vien dalībvalstīm un to iestādēm, ir jāatzīst, ka uz tām attiecas dalībvalstu pašu tiesiskie regulējumi un ka valstu iestādēm, īstenojot šos regulējumus, jārikojas atbilstoši procesuālajām un materiālo tiesību normām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 23. februāris, *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, 52. un 53. punkts).

- 45 Līdz ar to dalībvalstīm ir jānosaka datums, kurā ir uzskatāms, ka parādniekam ir ticis paziņots par muitas parāda apmēru. Kā Tiesa jau ir precizējusi, valsts kompetentajām iestādēm katrā ziņā ir jānodrošina paziņošana, kas muitas nodokļa parādniekam ļauj precīzi apzināties savas tiesības (spriedums, 2006. gada 23. februāris, *Molenbergnatie*, C-201/04, EU:C:2006:136, 53. punkts).
- 46 Visbeidzot ir svarīgi norādīt, ka tās procedūras noteikšana, atbilstoši kurai parādniekam tiek paziņots par parāda apmēru, lai tiktu pārtraukts Muitas kodeksa 221. panta 3. punktā paredzētais noilguma termiņš, ir procesuālā kārtība, kas paredzēta, lai aizsargātu tiesības, kuras personai, piemēram, *CEVA Freight*, izriet no Savienības tiesību aktiem, proti, ka tai šā termiņa beigās vairs nav nodokļa parāda par attiecīgo preču importu Savienības muitas teritorijā.
- 47 No tā izriet, ka dalībvalstīm, nosakot datumu, kurā uzskatāms, ka parādniekam ir ticis paziņots par parāda apmēru, kā rezultātā saskaņā ar Muitas kodeksa 221. panta 3. punktu tiek pārtraukts noilguma termiņš, ir jāpārlicinās, ka piemērojamās valsts tiesību normas, pirmkārt, nav mazāk labvēlīgas kā normas attiecībā uz līdzīgām iekšēja rakstura procedūrām (līdzvērtīguma princips) un, otrkārt, ka ar tām netiek padarīta praktiski neiespējama vai pārmērīgi grūta to tiesību izmantošana, kas izriet no Savienības tiesību sistēmas (efektivitātes princips) (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 15. aprīlis, *Barth*, C-542/08, EU:C:2010:193, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 48 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 221. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm, ievērojot līdzvērtīguma un efektivitātes principus, ir jānosaka, kurā datumā ir uzskatāms, ka parādniekam ticis paziņots par muitas parāda apmēru, lai tiktu pārtraukts trīs gadu noilguma termiņš, kuram beidzoties, muitas parāds tiek dzēsts.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 49 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (2000. gada 16. novembris), 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja deklarētājam ir iespēja izvēlēties preču, kas pārdotas eksportam uz Eiropas Savienības teritoriju, cenu, ko var izmantot par pamatu to muitas vērtības noteikšanai, un no pēcmuitošanas pārbaudes izriet, ka viņa muitas deklarācijā ir kļūda attiecīgo preču muitas klasifikācijā, kā rezultātā tiek piemērots lielāks muitas nodoklis, tas, pamatojoties uz 78. pantu, var pieprasīt šīs deklarācijas pārskatīšanu, lai varētu aizstāt sākotnēji norādīto cenu par zemāku darījuma cenu nolūkā panākt sava muitas parāda summas samazināšanu.**
- 2) **Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 221. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm, ievērojot līdzvērtīguma un efektivitātes principus, ir jānosaka, kurā datumā ir uzskatāms, ka parādniekam ir ticis paziņots par muitas parāda apmēru, lai tiktu pārtraukts trīs gadu noilguma termiņš, kuram beidzoties, muitas parāds tiek dzēsts.**

[Paraksti]